

Sygn. akt VI GC 1422/17/3

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 marca 2019 r.

Sąd Rejonowy w Tychach Wydział VI Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Jolanta Brzęk

Protokolant: sekretarz sądowy Monika Kucharczyk

po rozpoznaniu w dniu 5 marca 2019 r. w Tychach

na rozprawie

sprawy z powództwa:

(...) FINANSE Spółka z o.o. w K.

przeciwko:

(...) S.A. w W.

o zapłatę

1) oddała powództwo w całości;

2) zasądza od powoda (...) FINANSE Spółki z o.o. w K. na rzecz pozwanego (...) S.A. w W. kwotę 287,00 zł (dwieście osiemdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Jolanta Brzęk

Sygn. akt VI GC 1422/17/3

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 10 kwietnia 2017 roku powódka (...) FINANSE sp. z o.o. w K. wniosła o zasądzenie od pozwanej Towarzystwa (...) S.A. w W. kwoty 1 281 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 10 kwietnia 2017 roku do dnia zapłaty oraz kosztów postępowania.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, że wskutek zdarzenia z dnia 1 lipca 2016 r., uległ uszkodzeniu samochód marki B. (...) o nr rej. (...) stanowiący własność poszkodowanych R. T. i H. K.. Ubezpieczycielem OC sprawcy w/w szkody była pozwana. Poszkodowani na czas naprawy uszkodzonego samochodu, wynajęli od strony powodowej samochód zastępczy marki B. (...) za cenę 320 zł netto tj. 393,60 zł brutto za każdą dobę najmu. Okres najmu samochodu zastępczego trwał od 4 października 2016 r. do 8 października 2016 r. tj. łącznie 5 dni. W dniu 4 października 2016 r. powódka nabyła od poszkodowanego w drodze umowy cesji wierzytelności, wierzytelność przysługującą poszkodowanemu wobec pozwanej z tytułu kosztów najmu pojazdu zastępczego. Zdaniem powódki pozwana wypłacając odszkodowanie bezzasadnie zweryfikowała okres najmu pojazdu zastępczego do 3 dni oraz dobową stawkę najmu do 229 zł brutto.

W dniu 23 czerwca 2017 roku Sąd Rejonowy w Tychach Wydział VI Gospodarczy wydał w sprawie VI GNc 828/17 nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

Pozwana Towarzystwo (...) S.A. w W. wniosła sprzeciw od nakazu zapłaty, domagając się oddalenia powództwa w całości oraz zasądzenia kosztów postępowania.

W uzasadnieniu pozwana wskazała, iż szkoda likwidowana była w ramach bezpośredniej likwidacji szkody przez E. Hestia jako ubezpieczyciela poszkodowanego. Pozwana stwierdziła, że sporna pomiędzy stronami jest wysokość dobowej stawki najmu oraz okres najmu pojazdu zastępczego. Pozwana wskazała, że w ramach czynności likwidacyjnych E. Hestia przyznała na rzecz poszkodowanego odszkodowanie tytułem zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego w kwocie 687 zł brutto dokonując weryfikacji dobowej stawki do kwoty 229 zł brutto oraz okresu najmu do 3 dni. Pozwana wskazała, iż stawka zastosowana przez powódkę jest zawyżona do średnich cen na rynku lokalnym. Dodatkowo szkoda w pojeździe poszkodowanego pozwalała na dalszą eksploatację, dlatego poszkodowany mógł wybrać warsztat, dokonujący naprawy, zakupić części lub zlecić ich zakup warsztatowi oraz umówić się na konkretny termin naprawy samochodu, dlatego okres najmu został zweryfikowany do 3 dni. Nadto E. Hestia złożyła poszkodowanemu ofertę bezgotówkowego najmu pojazdu zastępczego, z której poszkodowany nie skorzystał, przyczyniając się do powiększenia wysokości szkody.

Sąd ustalił, następujący stan faktyczny:

Dnia 1 lipca 2016 r., uległ uszkodzeniu samochód marki B. (...) o nr rej. (...) stanowiący własność poszkodowanych R. T. oraz H. K.. Ubezpieczycielem OC sprawcy szkody była pozwana.

Okoliczność bezsporna.

Poszkodowani zawarli z powódką dnia 4 października 2016 r. umowę najmu samochodu zastępczego marki B. (...). Samochód był wynajmowany od 4 października 2016 r. do dnia 8 października 2016 r. Strony ustaliły dobową stawkę najmu za cenę 320 zł netto tj. 393,60 zł brutto za każdą dobę najmu.

Dowód: historia naprawy pojazdu (k. 13), umowa najmu pojazdu (k. 14-15), pełnomocnictwo (k. 16), protokół zdawczo-odbiorczy (k. 17), ogólne warunki najmu (k. 18), oświadczenie (k. 21), oświadczenie (k. 22), faktura (k. 25).

W dniu 4 października 2016 poszkodowani i powód zawarli umowę cesji wierzytelności zgodnie, z którą cedent przelał na cesjonariusza swoją wierzytelność wynikającą z prawa do uzyskania odszkodowania za szkodę z dnia 1 lipca 2016 r.

Dowód: umowa cesji wierzytelności (k. 24).

Pismem z dnia 14 października 2016 r. powódka zobowiązała pozwaną do zapłaty należności tytułem najmu pojazdu zastępczego przez poszkodowanych.

Dowód: pismo powódki (k. 26), potwierdzenie odbioru (k. 27-28).

Pozwana wypłaciła na rzecz powódki odszkodowanie w kwocie 687 zł tytułem brutto zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego.

Dowód: pismo pozwanej (k. 29-30), potwierdzenie przelewu (k. 31).

Następnie wezwaniem do zapłaty z dnia 8 listopada 2016 r. powódka wezwała pozwaną do zapłaty kwoty 1 281 zł.

Dowód: pismo powódki (k. 32-33), książka nadawcza (k. 34-35), zeznania świadków : K. M. (k. 142-143), S. K. (k. 143).

Decyzją z dnia 29 listopada 2016 r. pozwana odmówiła dalszej wypłaty odszkodowania tytułem najmu pojazdu zastępczego.

Dowód: pismo pozwanej (k. 36-38).

Strona powodowa przed wynajęciem poszkodowanemu samochodowi zastępczego zazwyczaj dzwoni do zakładu ubezpieczeniowego w celu ustalenia warunków najmu pojazdu poszkodowanym, czy mają samochód odpowiedniej klasy, limit kilometrów itp. Jeżeli warunki oferowane przez ubezpieczyciela nie odpowiadają potrzebom poszkodowanego dokonuje najmu u powódki.

Strona powodowa przed przyjęciem samochodu do serwisu zamawia potrzebne części. W dniu dostarczenia pojazdu przez poszkodowanego jest rozbierany i rozpoczyna się naprawa. Często nie jest możliwe dokonanie naprawy w tzw. technologicznym czasie, zaś zakłady ubezpieczeniowe nie biorą pod uwagę dnia przyjęcia pojazdu do serwisu oraz jego zwrot poszkodowanemu.

Dowód: zeznania świadka K. M. (k. 142-143), zeznania świadka S. K. (k. 143).

Biegły sądowy w swej opinii stwierdził, że uzasadniony czas naprawy winien wynieść nie więcej niż 3 dni. Dobowa stawka najmu winna wynieść nie więcej niż 200 zł netto. Zastosowana dobowo stawka za najem samochodu klasy D przez powódkę w kwocie 320 zł netto jest znacznie zawyżona. W samochodzie poszkodowanych do wymiany był jedynie zderzak, dlatego jest to bardzo prosta naprawa, która nie powinna trwać dłużej niż 3 dni. Biegły wskazał, iż dobowo stawka najmu zaproponowana przez stronę pozwaną 135 zł netto jest adekwatna, stosowana na rynku, jest wyższa niż pozwana początkowo proponowała poszkodowanemu.

Dowód: pisemna opinia biegłego sądowego M. D. (k. 150-156), ustna opinia biegłego sądowego M. D. (k. 181-182), cenniki (k. 39-42, 79-89).

Powyższe ustalenia poczynione zostały w oparciu o powołane dowody z dokumentów, które Sąd uznał za wiarygodne w całości. Dokumenty te nie są bowiem kwestionowane przez żadną ze stron postępowania.

Zeznania świadków K. M. (k. 142-143) oraz S. K. (k. 143) były spójne i logiczne a okoliczności z nich wypływające znajdowały potwierdzenie w przedstawionej dokumentacji, dlatego Sąd nie miał do nich zastrzeżeń ani podstaw by odmówić im wiary.

Sąd uznał za przekonującą i w konsekwencji mającą zasadnicze znaczenie dla definitywnego rozstrzygnięcia sprawy opinię biegłego M. D.. Należy zauważyć, że biegły dysponuje odpowiednią wiedzą dla sporządzenia przedmiotowej opinii, czego strony nie kwestionowały. Sąd nie miał zatem żadnych zastrzeżeń do metody jej opracowania. Przedmiotowa opinia jest rzetelna, fachowa i czyni zadość postawionej tezie dowodowej. Wnioski końcowe wynikające z opinii zostały sformułowane w sposób jednoznaczny, kategorię i zostały należycie umotywowane. Zastrzeżenia strony powodowej do przedmiotowej opinii zostały wyjaśnione w ustnej opinii uzupełniającej złożonej przez biegłego.

Sąd oddalił wniosek pełnomocnika powódki o dalszą pisemną opinię uzupełniającą albowiem wobec treści opinii biegłego jest ona bez znaczenia dla sprawy.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo wytoczone w niniejszej sprawie przez (...) FINANSE sp. z o.o. w K. nie zasługiwało na uwzględnienie.

W niniejszym postępowaniu zastosowanie znajdują przepisy odpowiedzialności deliktowej z art. 415 k.c., do której przesłanek należą zdarzenie, z którym system prawny wiąże odpowiedzialność na określonej zasadzie, oraz szkoda i związek przyczynowy między owym zdarzeniem a szkodą. Przy ustalaniu odpowiedzialności z tytułu czynów niedozwolonych znajdują zastosowanie przepisy ogólne dotyczące związku przyczynowego, szkody i sposobów jej naprawienia (art. 361-363 k.c.).

Zgodnie z art. 436 § 2 k.c. w razie zderzenia się mechanicznych środków komunikacji poruszanych za pomocą sił przyrody wymienione osoby mogą wzajemnie żądać naprawienia poniesionych szkód tylko na zasadach ogólnych.

Podnieść należy, że w myśl obowiązujących przepisów kodeksu cywilnego wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba, że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania (art. 509 § 1 k.c.). Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki (art. 509 § 2 k.c.). Celem i skutkiem przelewu wierzytelności jest przejście na nabywcę ogółu uprawnień przysługujących dotychczasowemu wierzycielowi, który zostaje wyłączony ze stosunku zobowiązaniowego, jaki go wiązał z dłużnikiem. W takim wypadku stosunek zobowiązaniowy nie ulega zmianie, a zmienia się osoba uczestnicząca w nim po stronie wierzyciela. W razie podjęcia kroków celem wyegzekwowania należności, warunkiem otrzymania należności przez nabywcę wierzytelności jest udowodnienie, że takie prawo przysługiwało pierwotnemu wierzycielowi.

W ocenie Sądu powódka w należyty sposób wykazała, iż skutecznie nabyła przedmiotową wierzytelność od poszkodowanej.

Zgodnie z art. 822 §1 k.c., przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem, których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na rzecz której została zawarta umowa ubezpieczenia. Przy tym §4 cytowanego przepisu przewiduje, że uprawniony do odszkodowania może dochodzić roszczenia bezpośrednio od zakładu ubezpieczeń.

Z art. 361 § 1 i 2 k.c. wynika zasada pełnego odszkodowania w granicach adekwatnego związku przyczynowego. Zobowiązany do naprawienia szkody ponosi więc odpowiedzialność za wszystkie normalne następstwa zdarzenia, pozostające z tym zdarzeniem w adekwatnym związku przyczynowym. Niewątpliwie normalnym następstwem w rozumieniu art. 361 § 1 k.c. jest niemożność korzystania z samochodu przez poszkodowanego, w sytuacji jego uszkodzenia lub zniszczenia. Jeżeli więc poszkodowany poniósł w związku z tym koszty, które były konieczne, na wynajem pojazdu zastępczego, to mieszczą się one w granicach skutków szkodowych podlegających wyrównaniu. Co ważne nie ulega wątpliwości, że poszkodowana niewątpliwie poniosłaby szkodę w majątku, gdyby musiał opłacić wynajem pojazdu zastępczego w dniu wynajmu, lub w chwili zdania pojazdu.

Zgodnie z art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. 2013.392 ze zm.), umowa ubezpieczenia obowiązkowego odpowiedzialności cywilnej obejmuje odpowiedzialność cywilną podmiotu objętego obowiązkiem ubezpieczenia za szkody wyrządzone czynem niedozwolonym oraz wynikłe z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, o ile nie sprzeciwia się to ustawie lub właściwości (naturze) danego rodzaju stosunków.

Na podstawie art. 34 ust. 1 powołanej ustawy można ustalić, że z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, będącą następstwem śmierci, uszkodzenia ciała, rozstroju zdrowia bądź też utraty, zniszczenia lub uszkodzenia mienia. Podobnie jak w przypadku wszystkich rodzajów ubezpieczeń OC, zakres odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń za powstałą szkodę jest uzależniony od zakresu odpowiedzialności ubezpieczonego - posiadacza lub kierującego pojazdem. Zakład ubezpieczeń zamiast niego naprawia wyrządzone szkody. Odszkodowanie ubezpieczeniowe ustala się i wypłaca w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem. Jego wysokość (o ile nie przekracza kwoty sumy gwarancyjnej) winna odpowiadać wysokości odszkodowania należnego od ubezpieczonego na podstawie ogólnych zasad odpowiedzialności, zgodnie z zasadą pełnego odszkodowania. Poszkodowany jest uprawniony do odszkodowania w pełni pokrywającego szkodę wyrządzoną ruchem pojazdu mechanicznego. Obejmuje ono zarówno straty, jak i korzyści, które poszkodowany mógłby osiągnąć, gdyby nie wyrządzono mu szkody. Nie ma również znaczenia, czy jest to wywołana wypadkiem pojazdu mechanicznego szkoda na osobie (uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia lub śmierć) czy też szkoda na mieniu (utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia).

Biegły sądowy w swej opinii pisemnej oraz uzupełniającej ustnej stwierdził, że uzasadniony czas naprawy winien wynieść nie więcej niż 3 dni. Była to bowiem prosta naprawa. Taki czas najmu samochodu zastępczego uznał również pozwany.

W ocenie Sądu stawka dobowa najmu zastosowana przez powoda jest zbyt wygórowana, również biegły w swej opinii stwierdził, że stawka najmu winna wynieść nie więcej niż 200 zł netto, a zastosowana dobową stawką za najem samochodu klasy D przez powódkę w kwocie 320 zł netto jest znacznie zawyżona. W samochodzie uszkodzonym do wymiany był jedynie zderzak, dlatego jest to bardzo prosta naprawa, która nie powinna trwać dłużej niż 3 dni. Biegły wskazał, iż dobową stawkę najmu zaproponowaną przez stronę pozwaną 135 zł netto jest adekwatna, stosowana na rynku, jest wyższa niż pozwana początkowo proponowała poszkodowanemu. Ostatecznie pozwana przyznała za najem samochodu zastępczego kwotę 687 złotych za trzy dni po 229 złotych brutto za dobę.

Zdaniem Sądu kwota odszkodowania z tytułu najmu samochodu zastępczego przyznana przez pozwaną jest adekwatna do poniesionej szkody i pozostaje w związku przyczynowo-skutkowym. Jak wynika z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, roszczenie powodowej spółki o zasądzenie kwoty odszkodowania obejmującej najem na 5 dni po 320 zł netto nie pozostaje w normalnym związku przyczynowym z zaistniałą szkodą. Roszczenie o dalsze dwa dni najmu oraz stawka powyżej 229 brutto jest roszczeniem nieuzasadnionym, ponieważ biegły uznał, że naprawa tak prosta jak wymiana zderzaka nie powinna się tak przedłużać, zaś stawka najmu za klasę D wynosi zwykle od 150 zł do 210 zł netto. Z doświadczenia życiowego wynika, że stawka 320 zł netto jest wygórowana. Z zeznań świadków wynika, że dopełnili wszelkiej staranności przy prowadzeniu likwidacji szkody, ale nie wyjaśnili dlaczego wbrew stanowisku biegłego najem mógł się przedłużyć oraz warunki najmu proponowane przez ubezpieczyciela były niekorzystne dla poszkodowanego. Ani poszkodowany ani upoważniony przez niego pracownik zakładu naprawczego nie dowiadywał się o szczegóły najmu proponowanego przez pozwaną. Nie podjęto również próby najmu pomimo propozycji. O utrudnieniach z tym związanych można mówić dopiero, gdy po zbadaniu okaże się, że z konkretnego powodu najem u pozwanej był niemożliwy. Takiej próby nie podjęto w niniejszej sprawie, a zatem należy stwierdzić, że poszkodowany nie dopełnił obowiązku minimalizacji szkody.

Wobec powyższych rozważań należało oddalić powództwo w całości, o czym orzeczono w punkcie 1 wyroku.

O kosztach postępowania orzeczono w punkcie 2 wyroku zgodnie z treścią art. 98 i nast. k.p.c. całością kosztów została obciążona strona powodowa. Stanowiło je tylko koszty zastępstwa procesowego oraz opłaty od pełnomocnictwa, ponieważ zaliczkę na wynagrodzenie biegłego uiszczyła strona powodowa.

SSR Jolanta Brzęk